

ГЛАВНА ПРОКУРАТУРА
НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

София, 04.03. 1993 г.

№ 3541/93. I.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 10/к.о.4/93 г.
Дата 05.03.1993 г.

СТАНОВИЩЕ
НА ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ПО К.Д. №4/1993 Г.

г.н. Корнея
№ 4/93 г.
Т.И. 93 г.

ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

По образуваното к.д. № 4/1993 г. и в съответствие с конституирането на Главния прокурор като заинтересована страна по делото изразявам следното становище както по допустимостта на искането на 52-мата народни представители, така и по същество, относно конституционносъобразността на § 14, т.1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за Висшия съдебен съвет /ЗИДЗВСС/:

I. Искането на 52-мата депутати е направено в съответствие с изискванията чл.150, ал.1 от Конституцията и е от компетентност на Конституционния съд /чл.149, ал.1, т.2 от Конституцията/. Категорично поддържам, че не съществува тъждественост между предмета на настоящото конституционно дело и к.д. № 30/1991 г. по следните съображения:

1. По к.д. № 30/1991 г. Конституционният съд е сезиран с искане за обявяване противоконституционността на ЗИДЗВСС или отделни негови разпоредби, както е посочено в обстоятелствената част на решение № 3/3.04.1992 г.

Първоначалното искане на депутатите за целия закон и направеното последващо уточнение, по указания на Конституционния

2.

сът, никъде не се мотивира с противоконституционност на § 14, т.1, предмет на настоящото дело. Няма и директно искане за обявяване на тази разпоредба за противоконституционна.

От своя страна Конституционният съд обсъжда в мотивите на решение № 3/3.04.1992 г. на първо място атакуваните текстове от ЗИДЗВСС. В раздел XI на решението приема, че не може целия закон да се обяви за противоконституционен, заради противоречие с Конституцията само на отделни разпоредби, още повече, че самите податели на искането поддържат наличие на конституционносъобразни текстове. Този извод на Конституционния съд и постановения диспозитив са направени без въобще да се обсъжда § 14, т.1 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗИДЗВСС, респ. каквато и да е тъждественост между предмета на к.д. № 30/1991 г. и к.д. № 4/1993 не съществува.

2. По въпроса за предмета на двете обсъждани дела следва да се има предвид и обстоятелството, че атакувания § 14, т.1 не засяга промяна на ЗВСС, а изменя друг нормативен акт - Указа за създаване на единен следствен апарат. Анализирайки искането на депутатите и постановеното решение по к.д. № 30/1991 г. установяваме безспорно, както бе посочено и по-горе, че не само няма конкретно сезиране на Конституционния съд за обявяване противоконституционността на § 14, т.1, но и по принцип искането е насочено само срещу изменението и допълнението на самия ЗВСС.

3. Опасен прецедент би било да се приеме, че е налице тъждественост на предмета на двете дела, след като само на основата на обсъдените няколко разпоредби от закона и твърдение на

ПОДАТЕЛИТЕ, С РЕШЕНИЕ № 3/1992 Г. Е ОТХВЪРЛЕНО ИСКАНЕ ЗА ОБЯВЯ-
 ВАНЕ НА ЦЕЛИЯ ЗИДЗВСС ЗА ПРОТИВОКОНСТИТУЦИОНЕН. ТОВА Е ТАКА,
 ЗАЩОТО ПРИ ВСЕКИ ДРУГ ПОДОБЕН СЛУЧАЙ С ПЪРВОТО ПО ВРЕМЕ ИСКАНЕ
 ПО ЧЛ.149, АЛ.1, Т.2 ОТ КОНСТИТУЦИЯТА И РЕШЕНИЕ ЗА ЦЕЛИЯ ЗАКОН
 ЩЕ СЕ ПАРИРА ВЪЗМОЖНОСТТА КОНСТИТУЦИОННИЯТ СЪД ДА СЕ ПРОИЗНАСЯ
 ПО ДРУГО ИСКАНЕ ЗА ПРОТИВОКОНСТИТУЦИОННОСТ НА ОТДЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
 ОТ СЪЩИЯ ЗАКОН, КОИТО НЕ СА БИЛИ ПРЕДМЕТ НА ОБСЪЖДАНЕ НА ПЪРВО-
 НАЧАЛНОТО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО!

II. СЪОБРАЖЕНИЯ ОТНОСНО КОНСТИТУЦИОННОСЪОБРАЗНОСТТА
 НА § 14, Т.1 ОТ ПРЕХОДНИТЕ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ НА ЗИДЗВСС:

1. КОНСТИТУЦИЯТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ В ЧЛ.129, АЛ.1
 Е РЕГЛАМЕНТИРАЛА ЕДНО ОБЩО ПРАВИЛО, ОТНАСЯЩО СЕ ЗА ВСИЧКИ СЪДИИ,
 ПРОКУРОРИ И СЛЕДОВАТЕЛИ. ПРЕДВИДЕНИЯТ В АЛ.2 НА СЪЩИЯ ТЕКСТ УС-
 ЛОЖЕН РЕД ЗА НАЗНАЧАВАНЕ НА ПРЕДСЕДАТЕЛИТЕ НА ВКС И ВАС, И НА
 ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР НЕ ИЗКЛЮЧВА КОМПЕТЕНТНОСТТА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН
 СЪВЕТ /ВСС/. НАПРОТИВ, СЪЩЕСТВЕНО ЗА НАЗНАЧАВАНЕТО И НА ТЕЗИ ДЛЪЖ-
 НОСТИ Е РЕШЕНИЕТО НА ВСС, ЗАЩОТО ПРИ ПОВТОРНО ПРЕДЛОЖЕНИЕ ПРЕЗИДЕН-
 ТА НЯМА ПРАВО НА ОТКАЗ.

ПРИ ТАЗИ ИЗЧЕРПАТЕЛНА УРЕДБА В КОНСТИТУЦИЯТА НА ВЪПРО-
 СА ЗА НАЗНАЧАВАНЕТО НА СЪДИИТЕ, ПРОКУРОРИТЕ И СЛЕДОВАТЕЛИТЕ,
 ВСЕКИ ЗАКОН, РЕСП. РАЗПОРЕДБА В НЕГО, РЕГЛАМЕНТИРАЩ РАЗЛИЧЕН РЕД
 ЗА НАЗНАЧАВАНЕ НА СЪДИЯ, ПРОКУРОР ИЛИ СЛЕДОВАТЕЛ СЕ ЯВЯВА ПРОТИ-
 ВОКОНСТИТУЦИОНЕН. В КОНКРЕТНИЯ СЛУЧАЙ ТОВА Е ОБСЪЖДАНИЯТ § 14,
 Т.1 ОТ ПРЕХОДНИТЕ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ НА ЗИДЗВСС.

2. КОНСТИТУЦИОННАТА УРЕДБА НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ И ДЕЙ-
 СТВУВАЩИТЕ В СЪОТВЕТСТВИЕ С НЕЯ НОРМАТИВНИ АКТОВЕ СА ДАЛИ ОСНОВА-

НИЕ НА ВСС ДЛЪЖНОСТНО ДА ПРИРАВНИ ДИРЕКТОРА НА НАЦИОНАЛНАТА СЛЕДСТВЕНА СЛУЖБА /НСС/ СЪС ЗАМ.РЪКОВОДИТЕЛИТЕ НА ВЪРХОВНИЯ СЪД И ГЛАВНА ПРОКУРАТУРА /ПРИЛАГАМ КОПИЕ ОТ РЕШЕНИЕ НА ВСС В ТОЗИ СМИСЪЛ/.

ИДЕНТИЧНО РЕШЕНИЕ ИМА ТОЗИ ВЪПРОС И В ПРИЕТИЯ НА ПЪРВО ЧЕТЕНЕ ОТ НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ПРОЕКТОЗАКОН ЗА УСТРОЙСТВО НА СЪДЕБНАТА СИСТЕМА.

ВЪЗ ОСНОВА НА ГОРНОТО И В СЪОТВЕТСТВИЕ С ЧЛ.10, Т.4А ОТ ЗВСС, СЪВЕТА Е ОПРЕДЕЛИЛ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕТО НА ДИРЕКТОРА НА НСС, КАКТО НА ВСИЧКИ ОСТАНАЛИ СЛЕДОВАТЕЛИ.

3. ПРАВИЛНО Е ОТРАЗЕНО В ИСКАНЕТО НА 52-МАТА ДЕПУТАТИ, ЧЕ РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ.129, АЛ.1 ОТ КОНСТИТУЦИЯТА ФАКТИЧЕСКИ СЕ ПРИЛАГА ЗА ВСИЧКИ СЛЕДОВАТЕЛИ ОТ КОНСТИТУИРАНЕТО НА ВСС, НЕЗАВИСИМО ЧЕ НСС ВСЕ ОЩЕ НЕ Е ДЕВОЕНИЗИРАНА И НЕ Е ИЗВАДЕНА НАПЪЛНО ОТ МВР.

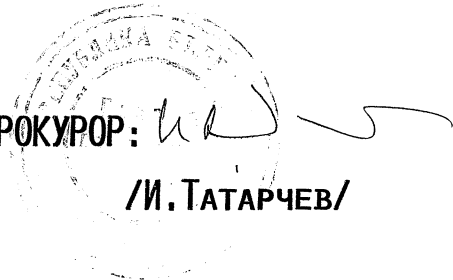
ДО НАСТОЯЩИЯ МОМЕНТ ВСС Е НАЗНАЧИЛ, ПРЕНАЗНАЧИЛ, ПОВИШИЛ И ОСВОБОДИЛ ДЕСЕТКИ СЛЕДОВАТЕЛИ, В Т.Ч. И ЧЕТИРИМАТА ДЕЙСТВАЩИ ЗАМ.ДИРЕКТОРИ НА НСС И Е ОСВОБОДИЛ ЕДИН. НЕ СЪЩЕСТВУВА КОНСТИТУЦИОННО ОСНОВАНИЕ ЗА ДРУГО РЕШАВАНЕ НА ВЪПРОСА И ОТНОСНО НАЗНАЧАВАНЕТО НА ДИРЕКТОРА НА НСС ПРИ ИЗЧЕРПАТЕЛНОТО МУ УРЕЖДАНЕ С ЧЛ 129, АЛ.1 И 2 ОТ КОНСТИТУЦИЯТА И НЕПОСРЕДСТВЕНОТО ДЕЙСТВИЕ НА СЪЩАТА, СЪГЛАСНО ЧЛ.5 АЛ.2.

С ОГЛЕД НА ИЗЛОЖЕНОТО ИЗРАЗЯВАМ СТАНОВИЩЕ, ЧЕ КОНСТИТУЦИОННИЯТ СЪД СЛЕДВА ДА РАЗГЛЕДА ПО СЪЩЕСТВО К.Д. № 4/1993 Г. И НА ВТОРО МЯСТО, ЧЕ § 14, Т.1 ОТ ПРЕХОДНИТЕ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗ-

ПОРЕДБИ НА ЗИДВСС Е ПРОТИВОКОНСТИТУЦИОНЕН.

С УВАЖЕНИЕ,

ГЛАВЕН ПРОКУРОР:

/И. ТАТАРЧЕВ/